

عنوان مقاله:

راهبرد مقابله با حملات سایبری علیه سامانه های رایانه ای ارائه دهنده خدمات ضروری در قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 30، شماره 113 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

هادی مرسی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه میبد؛

نقیسه متولی زاده نایینی - استادیار گروه حقوق، دانشگاه میبد (نویسنده مسئول)؛

خلاصه مقاله:

حملات سایبری که علیه سامانه های رایانه ای ارائه دهنده خدمات ضروری ارتکاب می یابند، مصداق ماده (۷۳۹) قانون مجازات اسلامی (ماده (۱۱) قانون جرائم رایانه ای) قرار می گیرند. براساس ماده یاد شده مرتکب آن صرفا به مجازات تعزیری حبس ۳ تا ۱۰ سال محکوم می شود؛ در حالی که وقوع حملات سایبری علیه سامانه های رایانه ای ارائه دهنده خدمات ضروری از قبیل خدمات درمانی، آب، برق، گاز، مخابرات، حمل و نقل و ... موجب به خطر انداختن امنیت، آسایش و امنیت عمومی می شود. بنابراین صرف اکتفای مقنن به تعیین مجازات تعزیری و عدم تعیین مجازات حدی برای آن قابل نقد است. به این منظور، پژوهش حاضر به صورت کتابخانه ای و با روش توصیفی - تحلیلی درصدد است تا با بررسی مبانی فقهی و شرایط قانونی دو عنوان حدی «محاربه» و «افساد فی الارض»، امکان تسری ماده (۲۷۹) قانون مجازات اسلامی (محاربه) و ماده (۲۸۶) قانون مجازات اسلامی (افساد فی الارض) نسبت به حملات سایبری علیه سامانه های رایانه ای موضوع ماده (۷۳۹) قانون مجازات اسلامی را مورد تحلیل و ارزیابی قرار دهد تا مشخص کند با کدام یک از دو عنوان حدی ذکر شده در قانون مجازات اسلامی می توان مرتکب آن را مجازات کرد. در نهایت مقاله حاضر نتیجه گیری می کند سلاح های غیرمادی و غیرملموس سایبری را به آنچه که مشهور فقها و قانونگذار از واژه سلاح اراده کرده اند نمی توان تسری داد، در نتیجه عنوان حدی «محاربه» بر این گونه حملات سایبری قابل تسری نیست، بلکه عنوان حدی «افساد فی الارض» با لحاظ شرایط مقرر در قانون مجازات اسلامی قابل تسری خواهد بود.

کلمات کلیدی:

جرائم سایبری، خدمات ضروری، حملات سایبری، محاربه، افساد فی الارض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1685155>

